

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาหัวข้อเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ดังนี้

1. หลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) (Covey, 2004)

Stephen R. Covey ได้นำเสนอหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง (The 7 Habits of Highly Effective People) ครั้งแรกในปีค.ศ. 1989 และได้นำเสนอฉบับใหม่ (New Edition) ในปีค.ศ. 2004 โดยกล่าวถึงการสร้างคุณลักษณะสำคัญซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จในชีวิต ซึ่งเมื่อนำหลักการเหล่านี้มาปฏิบัติจนกลายเป็นอุปนิสัยพื้นฐานของตนเองแล้ว จะนำไปสู่ความสำเร็จและความสุขที่แท้จริง ด้วยหลักการที่ใช้การสร้างอุปนิสัยในระดับบุคคล ก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยนอุปนิสัยในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสังคม เป็นหลักการ “จากภายใน สู่ภายนอก” โดยพฤติกรรมของคนเราเกิดจากอุปนิสัยต่างๆ ในตัวบุคคล ความคิดจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเป็นนิจก็จะกลายเป็นอุปนิสัย เมื่อมีอุปนิสัยก็จะกลายเป็นคุณลักษณะ และจะกลายเป็นวิถีชีวิตในที่สุด

อุปนิสัย หมายความว่า การผสมผสานกันระหว่าง ความรู้ ทักษะและความปรารถนา โดยความรู้เป็นกรอบความคิดที่ได้จากทฤษฎีเป็นแนวทางให้ทราบวัตถุประสงค์ของการกระทำ และเหตุแห่งการกระทำ ทักษะเป็นความรู้ที่ทำให้ทราบถึงวิธีการกระทำ และความปรารถนาเป็นแรงกระตุ้นต่อการกระทำ เมื่อผสานทั้งสามอย่างเข้าด้วยกันจะทำให้กลายเป็นอุปนิสัย

Covey (2004) แสดงให้ทราบว่า หลักการอุปนิสัยเจ็ดประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งนั้น เป็นหลักการที่ต้องมีการนำไปประยุกต์ใช้แบบบูรณาการ ไม่สามารถแยกกระทำทีละส่วนได้ แต่การเปลี่ยนกรอบความคิดจะนำไปสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้อง

การเจริญเติบโตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ คือการใช้หลักการ “จากภายในออกสู่ภายนอก” ดังที่กล่าวไปแล้ว โดยเริ่มต้นที่ตัวเราเอง เริ่มกันที่กรอบความคิด คุณลักษณะและมูลเหตุจูงใจของบุคคล อุปนิสัยทั้งเจ็ดนี้จะการพัฒนาในตัวบุคคลอย่างต่อเนื่องและควบคู่กันไป อุปนิสัยส่วนตัวของแต่ละบุคคลมีประสิทธิผลและนำพาบุคคลให้พัฒนาไปสู่ความสำเร็จ จากการทำที่พึ่งพาคนอื่นไปเป็นพึ่งพาตัวเองและนำไปสู่การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ใน 3 อุปนิสัยแรกเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะตนเอง เกิดความมั่นใจในตนเอง รู้จักธรรมชาติของตนเอง รู้จักคุณค่าที่มีอยู่ในตนเองและความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เป็นการเริ่มต้นจากตนเอง คือ เปลี่ยนจากคนที่ต้องพึ่งพาผู้อื่นไปเป็นคนที่ต้องพึ่งพาตนเองหรือ “ชัยชนะส่วนตัว” เมื่อพึ่งพาตนเองได้ถือว่ามีพื้นฐานสำหรับการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันได้ ก็จะก้าวไปสู่การ “ชัยชนะในสังคม” ใน 3 อุปนิสัยต่อมาซึ่งเป็นอุปนิสัยที่ทำให้เราชนะใจคนทั่วไปด้วยการทำงานเป็นทีมและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนอุปนิสัยที่ 7 จะเป็นการกระตุ้นให้อุปนิสัยทั้งหกอยู่ในตัวเราเสมอ เป็นอุปนิสัยที่เจืออยู่ในทุกอุปนิสัยในกรอบความคิดอุปนิสัยเจ็ดประการ ทำให้เป็นคนพึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและพร้อมช่วยเหลือผู้อื่นด้วย

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน (Be Proactive)

อุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน เป็นอุปนิสัยพื้นฐานของผู้มีประสิทธิผลยิ่งซึ่งสื่อความหมายมากกว่าความหมายด้านการกระทำในเชิงรุก แต่ยังหมายความรวมถึงการมีวิสัยทัศน์ การคิดล่วงหน้า มีความรับผิดชอบต่อชีวิตและการกระทำของตน และกำหนดแนวทางในการกระทำและการดำเนินชีวิตด้วยการพิจารณารับรู้เสียก่อน และการกระทำทั้งหมด เกิดจากการตัดสินใจพิจารณาอย่างรอบคอบและตั้งอยู่บนพื้นฐานของสติแล้ว อยู่บนรากฐานของค่านิยมในใจ ไม่ใช่ผลจากการตัดสินใจด้วยอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีการป้ายความผิดไปยังสภาวะการณ์ การตอบสนองต่อสิ่งเร้าของคนที่มีอุปนิสัยที่หนึ่งไม่ว่าจะโดยจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นการตอบสนองด้วยทางเลือกที่อยู่บนหลักเหตุผลของค่านิยม และค่านิยมในใจจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการกระทำที่มีประสิทธิภาพ

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ (Begin with the End in Mind)

การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจเป็นอุปนิสัยที่แสดงถึงการตั้งเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนในจิตใจ เพื่อการกำหนดรู้ถึงทิศทางในการกระทำและการดำเนินชีวิต เป็นการเริ่มต้นด้วยการเข้าใจในตัวตนอย่างชัดเจน โดยตั้งปณิธานส่วนตัวไว้ในจิตใจเพื่อเป็นกรอบแนวทิศทางในการพัฒนาตนเองเพื่อบรรลุสู่จุดหมายที่ได้กำหนดไว้ การตั้งปณิธานส่วนบุคคลนั้นจะต้องเริ่มที่จุดศูนย์กลางซึ่งจุดศูนย์กลางนี้จะเป็นแหล่งกำเนิดของความมั่นคงซึ่งเป็นตัวแทนสำนึกของคุณค่าในตัว การชี้แนะเป็นกรอบอ้างอิงในใจที่จะช่วยควบคุมการตัดสินใจและการกระทำ ปัญญาเป็นมุมมองที่มีต่อ

ชีวิต และพลังอำนาจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนทำงานให้สำเร็จ หากองค์ประกอบทั้งสี่ครบถ้วน สอดคล้องกลมกลืนกันจะก่อเกิดบุคลิกภาพสง่างาม คุณลักษณะได้สมดุลและงดงามเปี่ยมด้วยบุรณภาพ

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ (Put First Things First)

อุปนิสัยที่สามนี้เป็นผลลัพธ์ที่ได้จากการที่บุคคลมีอุปนิสัยที่หนึ่งและอุปนิสัยที่สองซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาสู่การวางแผนในการจัดลำดับความสำคัญของการกระทำที่จะต้องทำให้สำเร็จ และบริหารจัดการตนเองและทรัพยากรแวดล้อมเพื่อการกระทำตามลำดับความสำคัญอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระเบียบและปฏิบัติการโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญ ด้วยการทำให้สิ่งที่สำคัญที่สุดก่อน บริหารจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสนใจกับภารกิจที่มีความสำคัญและเร่งด่วนเสมอ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ (Think Win/Win)

อุปนิสัยนี้มุ่งเน้นให้บุคคลเปลี่ยนกรอบแนวคิดในการปฏิสัมพันธ์ในสังคมจากการแข่งขันและการมุ่งเอาชัยชนะต่อหน่วยอื่นในสังคม ให้เป็นการแสวงหาแนวทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในทุกระดับความสัมพันธ์ ส่งผลให้ทุกฝ่ายได้รับความพึงพอใจจากความสัมพันธ์และการกระทำ ใช้ชีวิตในแนวทางแห่งความร่วมมือ และไม่ใช้กรอบแนวคิดแห่งการแข่งขัน เชื่อมั่นว่าทรัพยากรมีจำนวนมากพอที่สามารถจะแบ่งปันให้เกิดความพึงพอใจต่อทุกฝ่ายได้ ความสำเร็จของคนคนหนึ่งไม่ได้กีดกันความสำเร็จของผู้อื่น แนวการคิดแบบ ชนะ/ชนะ เป็นอุปนิสัยของภาวะผู้นำระหว่างบุคคลที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ การริเริ่มเชิงรุก และความมั่นคง การชี้แนะ ปัญญาและพลังอำนาจที่มาจากภาวะผู้นำส่วนบุคคลที่ยึดหลักการเป็นจุดศูนย์กลาง และกรอบความคิดชนะ/ชนะจำเป็นต้องมีคุณลักษณะสามประการคือ บุรณภาพซึ่งเป็นค่านิยมที่เราวางกำกับตนเอง วุฒิภาวะที่แสดงความสมดุลระหว่างความกล้าหาญกับความใส่ใจผู้อื่น และกรอบของจิตเหลือเฟือเพื่อที่มีกรอบความคิดว่า มีทุกอย่างมากมายพอจะแบ่งปันให้ทุกคน

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา (Seek First to Understand, Then to be Understood)

อุปนิสัยนี้เป็นการเปลี่ยนกรอบแนวทางการคิดในทางปฏิบัติปกติ เพราะโดยปกติแล้วบุคคลส่วนมากนั้นมีความต้องการที่จะให้ผู้อื่นมาเข้าใจตนเองก่อนการยอมรับฟังผู้อื่นด้วยความเข้าใจและเต็มใจ ซึ่งไม่ได้มีความหมายถึงแค่การรับฟังด้วยความใส่ใจหรือเห็นใจ แต่เป็นการรับฟังที่มีเจตนาทำความเข้าใจผู้พูด คิดและพิจารณาด้วยหลักการเอาใจเขามาใส่ใจเรา และคิดจากแนวทางการคิดของบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย เมื่อมีการเข้าใจบุคคลได้อย่างจริงแท้กว่าเดิม ย่อมจะทำให้มองเห็นคุณค่าในในตัวตนแห่งบุคคลมากขึ้น ช่วยให้มีระดับความสัมพันธ์และความไว้นื้อเชื่อใจ

เพิ่มมากขึ้นและส่งผลให้ผู้อื่นพร้อมที่จะมอบความเข้าใจอย่างเต็มใจกลับคืนมา เมื่อเกิดความเข้าใจกันและกันอย่างถ่องแท้ ก็เปรียบเหมือนการสร้างแนวทางในการปฏิบัติที่สร้างสรรค์มากขึ้น

อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่าง (Synergize)

การผนึกพลังประสานความต่างเป็นการนำเอาคุณสมบัติเฉพาะของมนุษย์ทั้งสี่ คือ ร่างกาย จิตวิญญาณ สติปัญญา และความรู้สึกที่มีต่อสังคม มารวมกับแรงจูงใจชนะ/ชนะ ทักษะ การสื่อสาร การรับฟังอย่างเข้าใจ นำมาประสานเสริมโดยใช้หลักการที่ปัจจัยต่าง ๆ มุ่งส่งเสริมกัน มุ่งหน้าไปเพื่อให้เป้าหมายที่อยู่ในใจนั้นบรรลุผล โดยที่แก่นสำคัญของการผนึกพลังประสานความต่าง คือการมองเห็นค่าความแตกต่าง ทั้งความแตกต่างเชิงความคิด เชิงอารมณ์และเชิงจิต การเห็นคุณค่าความแตกต่างจะเพิ่มความรู้ เพิ่มความเข้าใจ ให้มองเห็นโลกได้กว้างมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ (Sharpen the Saw)

การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอเป็นการเสริมสร้างพัฒนาการที่มีต่อตนเองอย่างต่อเนื่องและเข้มข้น เพื่อส่งผลให้ตนเป็นผู้มีพลังงานและสมรรถนะอย่างเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ เป็นคนที่พึ่งพาตนเองได้อย่างแท้จริงและมีความพร้อมที่จะตอบแทนและช่วยเหลือหน่วยสังคมแวดล้อม โดยการปรับปรุงและพัฒนาตนใหม่และสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์ประกอบหลักของชีวิต ทั้งปัจจัยทางด้านกายภาพที่เกี่ยวข้องถึงการดูแลรักษากาย อวัยวะ และระบบการทำงานทางชีวภาพ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ กำหนดการพักผ่อนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และออกกำลังกายเป็นประจำ ปัจจัยด้านจิตวิญญาณเป็นการผูกมัดให้ปฏิบัติตามระบบค่านิยม ปฏิบัติตามสัญญา ศึกษาและทำสมาธิ ปัจจัยสติปัญญาเป็นการอ่าน วาดภาพในใจ วางแผน เขียน และปัจจัยเชิงสังคม/อารมณ์เป็นการให้บริการ ร่วมรับรู้ความรู้สึก ผนึกพลังประสานความต่างและความมั่นคงในใจ ซึ่งต้องมีการฝึกฝนมิติทั้งสี่เป็นประจำและต่อเนื่อง

จากหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Stephen R. Covey ดังที่ได้กล่าวมานั้นนับว่าเป็นหลักการที่มีความเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันเพื่อให้มีความสำเร็จในการทำงานหรือการดำเนินชีวิต ซึ่งหลักการนี้เป็นการพัฒนาที่อุปนิสัย ทำให้เกิดความยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็อุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยชัยชนะในสังคมและอุปนิสัยปรับปรุงตนเองตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สร้างบุคลิกภาพภายนอกเท่านั้น แต่เป็นการสร้างรากฐานในพื้นฐานทางการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความยั่งยืนจากภายในตน สู่ภายนอกได้อย่างถ่องแท้สืบไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉันทวรางค์ ประหยัดผล (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาในโรงเรียนรัฐบาล ในเขต 8 จังหวัดภาคเหนือ จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 139 คน ได้ศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นเป็นสามมิติด้วยกัน คือ มิติที่หนึ่ง คือการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นทางด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส มิติที่สอง ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) โดยใช้แบบวัด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และมิติที่สาม ศึกษาเกี่ยวกับความสำเร็จในงานของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาโดยใช้ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย โดยใช้แบบวัดความสำเร็จในงานของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษา โดยมีสมมติฐานในการศึกษา คือ อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่า สมมติฐานในการศึกษานี้ ได้รับการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ โดยอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่ระดับความสำเร็จในงานสูงมีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูงที่สุด อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง อาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่ระดับความสำเร็จในงานต่ำมีระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 3 ทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจคนอื่น ก่อนจะให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ผนึกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับปานกลาง

พรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยสังกัดภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติจำนวน 315 คน โดยได้ศึกษาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งตามหลักการของ Covey (1989) ประกอบด้วยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ

ก่อน การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ การทำตามลำดับความสำคัญ การคิดแบบชนะ/ชนะ การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา การฝึกพลังประสานความต่างและการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของหัวหน้างานตามหลักการของ Bass (1985) และศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้ทฤษฎี The Adaption Innovation Theory (A-I Theory) ของ Kirton (1994) ที่มีหลักการที่สำคัญ คือ รูปแบบการคิดที่แตกต่างกันของบุคคล นำไปสู่พฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมและการแก้ปัญหาที่ต่างกัน และทฤษฎีการปรับ-การสร้างใหม่ (The Kirton Adaption – Innovation Inventory: KAI) ของ Kirton (1976) โดยมีสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง คือ ลักษณะนิสัย 7 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับตัวของพยาบาลประจำการ ลักษณะนิสัย 7 ประการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบสร้างใหม่ของพยาบาลประจำการ และลักษณะนิสัย 7 ประการอย่างน้อย 1 ลักษณะนิสัยสามารถพยากรณ์รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ การศึกษานี้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดีมีอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับสูง ส่วนอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราและอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะนิสัย 7 ประการยกเว้นอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรามีความสัมพันธ์ทางบวกกับรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ แบบปรับตัวและแบบสร้างใหม่

จิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ทำการศึกษา 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เก็บข้อมูลของนักศึกษาที่เข้าเรียนในปีการศึกษาที่ 2549 และ 2550 โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยข้อมูลสามด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ เกรดเฉลี่ย และข้อมูลคุณลักษณะทั่วไป ด้านที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์และสมดุลในการดำเนินชีวิต และด้านที่สาม ข้อมูลแบบวัดอุปนิสัยเจ็ดประการของผู้มีประสิทธิผลสูงและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัย 7 ประการกับเพศ อายุและหลักสูตรบัณฑิตศึกษา พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมากกับทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ ด้านพื้นฐานทางอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิตและอุปนิสัยทั้ง 7

ประการ ซึ่งหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านพื้นฐานทางอารมณ์ แต่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อระดับความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบด้านความสมดุลของการดำเนินชีวิต ส่วนผลการทดสอบอิทธิพลของประเภทหลักสูตรที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนต่อความสำคัญของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ พบว่า ประเภทหลักสูตรมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ออุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 6 ฝึกพลังประสานความต่างและอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

ธีตวรรษณญ์ เกียรติไชยากร (2553) ทำการศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยโดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ของ Stephen R. Covey ในกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในกลุ่มนักศึกษาแพทยศาสตร์คลินิก เพื่อการวัดระดับอุปนิสัยของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อการเปรียบเทียบคุณลักษณะทั่วไปเทียบกับระดับอุปนิสัย ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 241 คน 2550 โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนสามด้าน คือ ด้านที่หนึ่ง ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ เช่น อายุ เพศ ผลการศึกษา และข้อมูลคุณลักษณะทั่วไป ด้านที่สอง ข้อมูลเกี่ยวกับอุปนิสัยพื้นฐานทางอารมณ์และสมดุลในการดำเนินชีวิต และด้านที่สาม ข้อมูลแบบวัดอุปนิสัยเจ็ดประการของผู้มีประสิทธิผลยิ่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยที่ 1 ถึง 7 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีลำดับคะแนนเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย 4.68 อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 2 อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ และอุปนิสัยที่ 7 ลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากันที่ 4.63 อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากันที่ 4.58 อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 5 อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากันที่ 4.39 อยู่ในระดับมาก ลำดับที่ 7 อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเท่ากันที่ 4.14 อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และผลจากการทดสอบทางสถิติถึงความสัมพันธ์ของอุปนิสัยในกลุ่มต่าง ๆ พบว่า อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวและชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กันสูง อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวและชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยเจ็ดประการในระดับสูงมาก ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์และพบว่า มีระดับอุปนิสัยแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ ลำดับในครอบครัว จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง